

Írta: Neil L. Andersen elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

életünknek sincs sok célja” (Mit tettem ma valaki másért? *Liahóna*, 2009. nov. 85.).

Testvérek, hadd hangsúlyozzam ki újra, hogy Mennyei Atyánk és az Ő szeretett Fia legfontosabb tulajdonsága, melynek birtoklására nekünk is vágni és törekedni kell nem más, mint a jószívűség, azaz „Krisztus tiszta szeretete” (Moróni 7:47). Ebből az ajándékból fakad azon képességünk, hogy a Szabadítóhoz hasonlóan másokat szeressünk és szolgáljunk.

Mormon próféta tanított bennünket erről a kiemelkedően fontos ajándékról, és megmondta, hogyan tegyünk szert arra: „Imádkozzatok tehát, szeretett testvéreim, szívetek minden erejével az Atyához, hogy eltöltsön benneteket ez a szeretet, melyet mindenkinek megadott, aki igaz követője Fiának, Jézus Krisztusnak; hogy Isten fiaivá legyetek; hogy amikor megjelenik, akkor olyanok legyünk mint ő, mert a maga valóságában fogjuk látni őt; hogy meglehessen ez a reménységünk; hogy megtisztulhassunk, miként ő is tiszta” (Moróni 7:48).

Nagyszerű dolgok fakadnak a kis és egyszerű dolgokból. Azokhoz az aranyorszákhöz hasonlóan, melyek idővel hatalmas kincset alkotnak, a mi kis és egyszerű, kedves cselekedeteink és szolgálataink is egy olyan életet alkotnak majd, mely telve van Mennyei Atyánk iránti szeretettel, az Úr Jézus Krisztus munkája iránti odaadással, valamint a béke és öröm érzésével, melyet mindig érzünk, amikor segítő kezét nyújtunk másoknak.

E húsvéti időszak közeledtével mutassuk ki szeretetünket és hálánkat a Szabadító engesztelő áldozatáért. Az otthonainkban, az egyházban és a közösségeinkben pedig könyörületesen szolgáljuk fivéreinket és nőtestvéreinket. Ezért imádkozom alázattal, Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

A világ felkészítése a második eljövételre

Missziótok szent lehetőség lesz arra, hogy másokat Krisztushoz hozzatok, és segítetek felkészülni a Szabadító második eljövételére.

Ma különösképpen azokhoz a 12 és 25 év közöttiekhez szeretnék szólni, akik Isten papságát viselik. Sokat gondolunk rátok, és imádkozunk értetek. Egyszer meséltem egy történetet a négyéves unokámról, aki egy alkalommal fellökte a kisöccsét. Miután feleségem, Kathy megnyugtatta a síró gyermeket, a négyéveshez fordult, és komoly tekintettel megkérdezte: „Miért lökted fel a kisöccsédet?” Ő a nagyanyjára nézett és így szólt: „Sajnálom, mama. Elvesztettem a VAJ gyűrűmet, és így nem tudom a jót választani.” Tudjuk, hogy ti is mindig megpróbáljátok a jót választani. Nagyon szeretünk benneteket!

Elgondolkodtatok már azon, hogy miért éppen most küldtek benneteket a földre? Nem Ádám és Éva idején születtetek, vagy amikor a fáraók uralták Egyiptomot, de nem is a Ming dinasztia idején. Most jöttetek a földre, 20 századdal Krisztus első eljövele után. Isten papsága visszaállítotott a földre, az Úr pedig kinyújtotta kezét, hogy ezt a világot felkészítse az Ő dicsőséges

visszatérésére. A nagy lehetőségek és fontos felelősségek korát éljük. Ezek a ti napjaitok.

Keresztelésekkel kinyilvánítottatok a Jézus Krisztusba vetett hiteteket. A papságba történő elrendelések által a tehetségeitek és lelki befogadóképességetek is gyarapodott. Egyik fontos felelősségeitek az, hogy segítetek felkészíteni a világot a Szabadító második eljövételére.

Az Úr az Ő papsága munkájának irányításához egy prófétát, Thomas S. Monson elnököt jelölte ki. Monson elnök ezt mondta nektek: „Az Úrnak misszionáriusokra van szüksége.”¹ „[M]inden alkalmas és érdemes fiatal férfi készüljön fel, hogy missziót szolgáljon. A misszionáriusi szolgálat papsági feladat. Olyan kötelesség, melyet az Úr tőlünk, azaz azoktól vár, akik már sok mindent kaptak.”²

A misszionáriusi szolgálat áldozatot követel. Mindig is lesz valami, amit hátrahagytok, amikor választok a próféta szolgálatra szólító hívására.

Akik követik a rögbijátékok eseményeit, tudják, hogy az Új-Zélandi

Feketék, akik a nevüket a mezük színéről kapták, a leginkább ünnepezt rögbicsapat.³ Ha valaki azt szeretné, hogy Új-Zélandon beválogassák a Feketék csapatába, az olyan, mintha az amerikai Superbowl vagy a labdarúgó-világbajnokság egyik csapatába szeretne bejutni.

1961-ben Sidney Going 18 éves ároni papságviselő és az új-zélandi rögbi egyik ünnepezt kiválósága volt. Figyelemre méltó képességei miatt sokan azt gondolták, hogy a következő évben beválogatják a nemzeti válogatottba, a Feketék rögbicsapatába.

Tizenkilenc évesen, sportpályafutásának e kritikus szakaszában Sid úgy döntött, hogy felhagy a rögbivel, hogy elmehessen missziót szolgálni. Néhányan örültek tartották. Mások bolondnak nevezték.⁴ Bizonygatták neki, hogy a rögbiben még egy ilyen lehetősége valószínűleg soha nem lesz.

Sid számára azonban nem az volt fontos, amit maga mögött hagyott – hanem a lehetőség és felelősség, ami még előtte állt. Papsági kötelessége volt, hogy életéből két évet felajánlva hirdesse az Úr Jézus Krisztus és az Ő visszaállított evangéliumának valóságát. E feladattól semmi sem tudta eltántorítani, még annak esélye sem, hogy a nagy hírnévvel járó nemzeti válogatottban játszhat.⁵

Isten prófétája elhívta, hogy a Kanada Nyugati Misszióban szolgáljon.

E hónapban van negyvennyolc éve annak, hogy a 19 éves Sidney Going elder elhagyta Új-Zélandot, hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza misszionáriusaként szolgáljon.

Sid elmesélte nekem egy élményét, amelyben a missziója során volt része. Este volt, a társával pedig éppen a lakásuk felé tartottak. Úgy döntöttek, hogy még egy családot meglátogatnak. Az apa engedte be őket. Going elder és társa bizonyosságot tettek a Szabadítóról. A család elfogadott egy példányt a Mormon könyvből. Az apa egész éjjel olvasott, majd a következő másfél héten is, és kiolvasta a Mormon könyvét, a Tan és a szövetségeket, valamint a Nagyértékű gyöngyöt. Néhány héttel ezután az egész család megkeresztelkedett.⁶

Missziós szolgálat vagy inkább egy hely az Új-Zélandi Feketék csapatában? Sid erre így válaszolt: „Annak áldása, hogy másokat az evangéliumhoz vezess, sokkal nagyobb értékkel bír, mint bármi más, amit valaha is feláldozhatsz.”⁷

Gondolom kíváncsiak vagytok arra, hogy missziója után mi történt Sid Goinggal. A legfontosabbak dióhéjban: örökkévaló házasság a kedvesével, Colleennal; öt nagyszerű gyermek; és egy generációnyi unoka. Élete során bízott Mennyei Atyánkban, megtartotta a parancsolatokat és másokat szolgált.

Hogy a rögbivel mi lett? Missziója után Sid Going a Feketék történetének egyik legjobb középhátvédje lett, 11 évadot játszott végig, és több éven keresztül a válogatott csapatkapitánya is volt.⁸

Mennyire volt jó játékos Sid Going? Annyira jó volt, hogy az edzések és a mérkőzések idejét megváltoztatták, mivel vasárnap nem volt hajlandó játszani.⁹ Annyira jó volt, hogy az angol királynő is elismerte a rögbiben elért sikereit.¹⁰ Annyira jó volt, hogy még egy *Szuper Sid* című könyvet is írtak róla.

Mi lett volna, ha ezekben az elismerésekben Sid nem részesült volna a missziója után? Az ebben az egyházban végzett misszionáriusi szolgálat egyik hatalmas csodája az, hogy Sid Going az ezernyi hozzá hasonló fiatallal együtt nem azt kérdezte, hogy „mi hasznom lehet a missziómból?”, hanem azt, hogy „mit adhatok én?”.

Missziótok szent lehetőség lesz arra, hogy másokat Krisztushoz hozzátok, és segítetek felkészülni a Szabadító második eljövételére.

Az Úr már régóta beszél az Ő második eljövételéhez szükséges előkészületekről. Énóknak kijelentette: „És igazlelkűséget küldök le a mennyből; és igazságot küldök elő a földből... és igazlelkűséggel és igazsággal söpröm le a földet, mint árral, hogy összegyűjtsem kiválasztottaimat a föld négy szegletéből...”¹¹ Dániel próféta megjövendölte, hogy az utolsó napokban az evangélium a föld minden szegletébe eljut, ahogy a „hegyről kő szakad vala le kéz érintése nélkül”¹². Nefi az utolsó napi egyházzól azt mondta, hogy bár kevés tagja lesz, az egész föld színén szét lesznek szórva.¹³ Ebben az adományozási korszakban pedig az Úr kijelentette: „Elhívást kaptok, hogy véghezvigyék választottaim

összegyűjtését.”¹⁴ F fiatal fivéreim, missziótok nagyszerű lehetőség és felelősség, mely fontos e megígért összegyűjtéshez, és összefügg a ti örökkévaló rendeltetésetekkel.

A Fivérek a visszaállítás korai napjai óta nagyon komolyan veszik megbízatásukat, hogy az evangéliumot hirdessék. 1837-ben, csupán hét évvel az egyház megszervezése után, a szegénység és üldöztetés idején, misszionáriusokat küldtek Angliába, hogy ott hirdessék az evangéliumot. Néhány éven belül a misszionáriusok már a legkülönfélébb helyeken prédikáltak, például Ausztriában, Francia Polinéziában, Indiában, Barbadoson, Chilében és Kínában.¹⁵

Az Úr megáldotta ezt a munkát, az egyház megalapítása pedig világszerte zajlik. Ezt a konferenciát 92 nyelvre fordítják le. Hála az Úrnak vagyunk az 52 225 teljes idejű misszionáriusnak, akik több mint 150 országban szolgálnak.¹⁶ A nap mindig ragyogni fog azokra a misszionáriusokra, akik a Szabadítóról tesznek bizonyosságot. Képzeljétek csak el, milyen lelki erőt képvisel 52 000 olyan misszionárius, akiket az Úr Lelke tölt el, és akik bátran kijelentik, hogy „nem adatik más név, sem valamely más út vagy mód, mely által szabadulás jöhetne az emberek gyermekeihez, csakis Krisztus... nevében és az által”¹⁷. Nagyrabecsülésünket fejezzük ki annak a több tízezer visszatért misszionáriusnak, akik akkor és most is a tőlük telhető legjobb szolgálatot végzik. A világot javarészt az Úr munkáját végző misszionáriusok által készítik fel a Szabadító második eljövételére.

A misszionáriusi munka lelki erőfeszítés. Az érdemesség és a felkészülés elengedhetetlen. Monson elnök ezt mondta: „Fiatalférfiak, felszólítalak benneteket, hogy készüljétek fel arra, hogy misszionáriusként

szolgáljatok! Tartsátok magatokat tisztán és érdemesen arra, hogy az Urat képviselhesétek!”¹⁸ A missziótokat megelőző évek során, kérlek benneteket, ne feledjétek az elöttetek álló szent feladatot! A missziótok előtti cselekedeteitek nagy hatással lesznek arra a papsági erőre, melyet a misszióba magatokkal visztek. Jól készítsétek fel magatokat!

Monson elnök azt mondta, hogy „minden alkalmas és érdemes fiatal férfi készüljön fel, hogy missziót szolgáljon”¹⁹ Időnként előfordul, hogy egészségügyi vagy egyéb okok miatt valaki nem képes a szolgálatra. Tisztában lesztek majd a szolgálatra való képességeitekkel, amikor beszéltek a szüleitekkel és a püspökötökkel. Ha ilyen helyzet állna elő, ne éreztétek, hogy kevésbé vagytok fontosak az elöttetek álló nemes megbízatásban. Az Úr nagyon nagylelkű azokkal, akik szeretik Őt, így más ajtókat fog megnyitni elöttetek.

Néhányan lehet, hogy azon gondolkodnak, vajon már nem túl idősek-e a szolgálathoz. Egy kínai barátom a húszas évei közepén találkozott az egyházzal Kambodzsában. Azon tűnődött, hogy vajon érdemes-e fontolóra vennie a missziós szolgálatot. Miután imádkozott és beszélt a püspökével, elhívást kapott, és nemes szolgálatot teljesített a New York City Misszióban. Ha a korotok miatt

aggódtok, imádkozzatok és beszéljétek a püspökötökkel. Ő majd útbaigazít benneteket.

Az összes misszionárius ötven százaléka a saját hazájában teljesít szolgálatot. Ez jól is van így. Az Úr megígérte, hogy „minden ember a saját nyelvén és a saját beszéde szerint hallja majd az evangélium teljességét”²⁰. Jövendölés által lesztek elhívva, és ott fogtok szolgálni, ahol a leginkább szükség van rátok.

Nagyon szeretek a világszerte szolgáló misszionáriusokkal találkozni. Nemrégiben az Ausztráliai Sydney Misszióba látogattam, és tudjátok kivel találkoztam? Sidney Going elderrel – az új-zélandi rögbi legendával. Most 67 éves és újra misszionárius, de ezúttal egy saját maga által választott társsal: Colleen Going nővérrel. Mesélt nekem egy családról, akit lehetőségük volt tanítani. A szülők egyháztagok voltak, azonban már hosszú évek óta nem voltak tevékenyek az egyházban. Going elder és felesége segítettek, hogy a család hite újra lángra lobbanhasson. Going elder elmesélte, mekkora erőt érzett, amikor a keresztelődmedencénél az apa mellett állt, míg a legidősebb fiú, ekkor már papságviselőként megkeresztelte öccsét és húgát. Megosztotta, milyen örömmel töltötte el, hogy tanúja lehetett egy ilyen egységes családnak, mely együtt törekszik az örök életre.²¹

Hozzátok szólva az Első Elnökség ezt mondta:

„Kiválasztott lelkek vagytok, akik ebben az időszakban jöttetek el, amikor a felelőségek és a lehetőségek éppúgy a leghatalmasabbak, mint a kísértések. [...]

Mindannyiőtokért imádkozunk..., hogy elvégezhessétek az előttek álló nagyszerű [munkát,] hogy érdekesek [és hajlandók] legyetek véghezvinni az Isten királyságának építésével járó kötelezettségeket, és hogy felkészüljete a [Szabadító] második eljövételére.”²²

Nagyon szeretem Harry Anderson festményét a Szabadító második eljövételéről. Azt juttatja eszembe, hogy dicsőséggel és hatalommal fog eljönni. Bámulatos események fognak történni az egekben és a földön is.²³

Azok, akik a Szabadító eljövését várják, keresni fogják Őt. Ő pedig megígérte: „Íme, én eljövök.” Az igaz-lelkűek látni fogják Őt „az ég felhőiben, hatalommal és nagy dicsőséggel felruházva”²⁴. „[E]gy angyal megszólaltatja harsonáját, és a szentek... a föld négy szegletéből”²⁵ „felragadtatnak, hogy találkozzanak vele”²⁶. Azok, „akik aludtak”, értve ezalatt azokat az érdekes szenteket, akik már meghaltak, szintén „eljönnek, hogy találkozzanak [Vele]”²⁷.

A szentírásban ezt olvassuk: „És akkor teszi lábát az Úr erre a hegyre”²⁸, és Ő majd „hallatja hangját, és a földnek szélei mind meghallják azt”²⁹.

Fiatal papságviselő barátaim, biznyságomat teszem e pompás esemény dicsőségéről, de legfőképp arról, hogy az be fog következni. A Szabadító él. Vissza fog térni a földre. Akármelyik oldalán is leszünk a fátyolnak, ti és én is örvendezni fogunk az Ő eljövételének, és köszönetünket fejezzük majd ki az Úrnak, hogy

ebben az időben küldött minket a földre, hogy teljesítsük szent kötelezettségünket, felkészítve a világot az Ő visszatérésére. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Thomas S. Monson: Az Úrnak misszionáriusokra van szüksége. *Liahóna*, 2011. jan. 4.
2. Thomas S. Monson: Újra összegyűltünk. *Liahóna*, 2010. nov. 5–6.
3. Lásd stats.allblacks.com.
4. Lásd Bob Howitt, *Super Sid: The Story of a Great All Black* (1978), 27.
5. Telefonbeszélgetés Maxwell Horsford elnökkel az Új-Zélandi Kaikohe Cövekből, 2011. március
6. Telefonbeszélgetés Sidney Going elderrel, 2011. március
7. E-mail váltás Sidney Going elderrel, 2011. március
8. Lásd stats.allblacks.com/asp/profile.asp?ABID=324.
9. Telefonbeszélgetés Maxwell Horsford elnökkel az Új-Zélandi Kaikohe Cövekből, 2011. március

10. Sid Goingot 1978-ban a Brit Birodalom Rendjének tagjává avatták a rögbiben elért sikereinek elismeréseként (lásd Howitt, *Super Sid*, 265).
11. Mózes 7:62.
12. Dániel 2:45.
13. Lásd 1 Nefi 14:12–14.
14. Tan és a szövetségek 29:7.
15. Lásd *Deseret News 2011 Church Almanac* (2011), 430, 432, 458, 463, 487, 505.
16. 2010. december 31-i adat.
17. Móziás 3:17.
18. Thomas S. Monson, *Liahóna*, 2011. jan. 4.
19. Thomas S. Monson, *Liahóna*, 2010. nov. 5–6.
20. Tan és a szövetségek 90:11.
21. Telefonbeszélgetés Sidney Going elderrel, 2011. március
22. „Üzenet az Első Elnökségtől”, *A fiatalság erősségéért: Isten iránti köteletségünk teljesítése* (füzet, 2001), 2–3.
23. Lásd Tan és a szövetségek 43:18; 45:40.
24. Tan és a szövetségek 45:44.
25. Tan és a szövetségek 45:45, 46.
26. Tan és a szövetségek 88:96.
27. Tan és a szövetségek 45:45; lásd még Tan és a szövetségek 29:13; 88:96–97.
28. Tan és a szövetségek 45:48.
29. Tan és a szövetségek 45:49.